

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Hyemalis - A Dominica I. Adventus Domini nostri usque ad
Dominicam Septuagesimæ

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Die 14. Ianvarii. De solitudine Christi D. per quadraginta dies in deserto.
Nemo securè apparet, nisi qui libenter latet.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44194

plum nostrum abstinuit, aut quæ sustinuit. Nam imperare proprius actus est Dominationis, & Excellentiarum; obediens vero & humiliari, servitus, & abjecta conditionis. Unde quantum dominatio & servitus, quantum excellentia & abjectio, longè inter se distant; tam procul & remota à seipso, se Christus demisit, cum ad illa infima & abjecta descendit, quæ maxime facere, & factio suo nobis commendare, quam imperare.

Hinc forte dictum à Prophetâ: *Vt faciat opus suum, alienum opus ejus, ut operetur opus suum, peregrinum est opus ejus ab eo.* Quasi dicere et, opus proprium Christi Regis, & Domini esset imperare, & imperando nos regere: at vero aliena sunt ab eo, & peregrina illa, quæ ad nos instruendos præcelegit. Atq; illud est quo? Apostolus: tanto peccat de Christo Jesu prædicat, *Qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratum est eis: sed a qua le Dno: sed semetipsum exinanxit, formam servi accipiens.* Et quæ plura illie sequuntur, non minus ad affectum ardentia, quam ad intellectum clara ut videoas quod se usque demiserit qui se nostrum exemplar fecit. Ah quoties vel videtur dissimilans, vel videtur profundus?

III. P U N C T U M.

SIC nos igitur Christus Dominus exemplo suo magis urget quam imperio; Non modo quia inferius em puden non facere quod Superior facit, sed quia Superioris demissio & humanitas quæ in exemplo dato magis lucet quam in imperio exercito, tantam vim habet in animis hominum, ut qui alioquin forte resisterent imperio cedant exemplo. Irritatur lege & præceptio concupiscentia, ut sibi probat Apostolus; at emolliatur exemplo & gratia. Hæc est lingua terrena qua ut est in Ecclesiastico, multos commovit. Prima lingua est conceptus mente formatus; secunda

est verbum quo conceptus exprimitur; tertia vero est factum seu exemplum, quod longè magis moveat quam verbum. Sic de Christo, postquam Propheta dixit, *Et factus est principatus super humerum ejus,* paulo post addit, *Multiplicabitur ius imperium.* *& pacis non erit finis.* id est, magis se ostendat Principem & ducent exemplo quam imperio aut præcepto, neque tamen propter ea minus erit imperium ejus, immo inde augabitur, & à multo pluribus tranquille coletur, & pacificatur.

Hoc Christus stimulo suos imprimis urgebat; *Scitu, inquit, quid fecerim vobis: Vos vocata me.* *¶ 13.* Magister & Domine, & bene dicitu, sum etenim si ergo laevi pedes vestros, Dominus & Magister; & vos debetis alter alterius lavare pedes. Exemplum enim dedi vobis, ut quemadmodum ego feci vobis, ita & vos faciatis. Amen amen dico vobis, non est servus major Dominus suo, neque Apostolus major eo qui misit illum. Si hac scitis, beat eritis, si feceritis ea.

Observa hæc postrema verba, non beatum dicit, qui sciat, sed qui faciat, unde tu vide quam multa licias, & paucafacias; Vide quam parum licias te moveri tot exemplis quæ quotidie contemplaris. Vide quam sit ferreus quem tanta non emollit & urget Charitas, tanta humilitas, tanta transuertit, & aliæ virtutes ad imitandum proprieitatem. *Hoc quanti longe retroque manerent nisi Lib. 3 de tua præclara exempla inspicerent;* Ecce adhuc temporis auditis tot signis tuis, & doctrinis! *Quid c. 18.* fieret si tantum lumen ad sequendum te non haberemus. Legi integrum caput notatum; & illud familiare habeto in omnibus: Itane Christus fecit? Aut sicut si has Christi voces audirest; *Sequere me.* *¶ VI mihi ministrat, me sequatur:* Quid ageres? Quid responderes? Vide, Verbo Exemplum, Imitatio.

DIE XIV. JANVARI.

Nisi forte sit Dominica secunda post Epiphaniam. Quæ dum occurreret, illi standum, prætermis aliis.

DE SOLITUDINE CHRISTI DOMINI PER QUADRAGINTA DIES IN DESERTO.

Et statim Spiritus expulit eum in desertum. Et erat in deserto, quadragesima diebus & quadraginta noctibus, eratque cum bestiis. *Marc. I.*

Hæc est pars prima.

R

VERI-

